

СЦЕНА ВТОРА

Шайновъ. (Ходи неспокоенъ и все поглежда навънъ).

Камбуровъ. (Подпушилъ цигара.) Гледай какви сплетни ще ни докара тая комедия!

Шайновъ. Не се бой.

Камбуровъ. Но защо да имаме разправии?

Шайновъ. (Почва да се смѣе.)

Камбуровъ. Тебе те е смѣхъ, а пъкъ мене . . . Знаешъ, ходили и у дома. Оплакавали се на жена ми. А жена ми само това чака.

Шайновъ (Продължава да се смѣе.) Това е реклама безъ пари. Всѣки ще заговори за „Всичко мога“ и увѣрявамъ те—успѣхътъ ще бжде още по-голѣмъ.

Камбуровъ. То не е зло. Но ние я ударихме на голѣмъ мащабъ. И какъ да ти кажа: заловимъ нѣкого въ престѣпление, оберемъ го, и на туй отгоре съобщаваме на прокурора.

Шайновъ. Та това е майсторство. Не помоишъ ли сатирата на Михайловски: Това е да се научишъ какъ може отъ крадцитѣ да крадемъ.

Камбуровъ. Все пакъ то е неморално.

Шайновъ. Та мигаръ ме интересува морала на спекулантитѣ и престѣпниците! Тѣ могатъ да си вършатъ каквото си щѣтъ, но преди всичко трѣбва да си платятъ да-